

dan mag het ons kinderlijk aandoen, als hij zegt, koning Jezus te zien rijden op een melkwit paard en met een gouden kroon op het hoofd, de blijde geloofszekerheid in deze verzen is niet te miskennen. Of is er ontwapenender Evangelieprediking denkbaar dan in een lied als „de Gospeltrain”? De trein van het Evangelie nadert — ik hoor hem vlak bij — ik hoor de wielen rollen — en ratelen door het land. En dan het refrein: stapt maar in, kinderen, er is ruimte voor nog veel meer! En is een vraag, recht op den man af als: „Was je daar ook bij, toen ze mijn Heer kruisigden?” niet in staat, om ieder Christen schuldig het hoofd te doen buigen?

Dat laatste is trouwens bij nader inzien wel een eigenschap van heel deze categorie: dat ze ons schuldig stelt, juist door ons niet te beschuldigen. Q. A. DE R.

EEN RUSTELOOS WERKER

IN GROOTEN EENVOUD EN IN ALLE STILTE hebben met zijn kinderen, enkele familieleden en vrienden op het kerkhof te Utrecht Woensdag 26 April begraven den heer B. Wind Jr, een medewerker van „Timotheüs,” zijn troetelkind.

Niet bekend bij de groote menigte, mede vanwege de terughoudendheid in zijn karakter, al had hij groote behoefte aan vriendschap en warmte.

Als man en vader wordt hij gemist door vrouw en kinderen, voor wie hij heeft gezwoegd van den morgen tot den avond.

In den werkring, waarin hij geplaatst was en waar hij zoo met hart en ziel en met groote vreugde heeft gearbeid bijna 20 jaren lang, laat hij een ledige plaats. Hij ging in en op in de zaak van de firma La Rivière & Voorhoeve te Zwolle, welke hij diende. Hij reisde er voor naar het buitenland en in het binnenland; stond in verbinding met schrijvers binnen en buiten de grenzen. Hij organiseerde en stimuleerde. Hij bewerkte voor Nederland uitlandsche boeken. Hij was een stille kracht, doch een groote kracht. Dit is onbekend aan de velen, slechts een enkele wist het. Hij was een man zonder scholing, een self-made man, zooals men dat noemt, maar die zeldzaam begaafd was.

Een gesloten karakter en toch zoo warm.

Een man van zeer sterke passie en toch zoo nuchter.

Het geheim van zijn leven lag hierin, dat hij alles zag in het licht der eeuwigheid. En daarom kende hij bij de zwaarte ook de vreugde van den arbeid. De bron van die vreugde lag voor dit leven in God, die hem ontmoet had op een geweldige wijze en die met hem en om hem geworsteld heeft.

Deze man van groote kracht, van veel tegenstand, van sterken hartstocht, blakend van ijver voor de zaak, waarvoor hij zich gaf, moest gebroken worden.

En God heeft hem gebroken.

Er was een tijd in zijn leven, dat hij zeer ver van God leefde en toch wellicht dichtbij. Een tegenstander leeft wel van God af en toch ook naar God toe.

412

In dien tijd was hij nooit los van de Goddelijke dingen.

Ik heb in dat leven mogen lezen, dat zoo verborgen, zoo donker bleef voor velen, en ik zou menig hoofdstuk van dat leven kunnen blootleggen. Ik mag niet.

Alleen het volgende:

Hij was opgevoed in een Christelijke sfeer; in zijn jeugd gaf hij les op de Zondagsschool — ook later, veel later weer — en was een zeer gewaardeerd bestuurslid van een Christelijke Jongelingsvereniging.

Toen kwam de donkere periode in zijn leven. Hoe? Hij is afgeweken, ver afgeweken. Hij werd een vijand Gods en toch een zoeker naar God. Hij is nooit los van God geweest en God heeft hem nooit losgelaten.

En toen gebeurde er iets, iets vreeslijks. Een kind, een jongen van acht jaar, werd plotseling aan de ouders ontrukkt.

Dat werd het hoogtepunt of wilt ge het dieptepunt in dit leven. Want toen de vijandschap tegen God geweldig was, het hoogtepunt bereikte, heeft de Heere hem in de diepte gebracht op de knieën en leerde hem weer bidden, roepen om genade en om licht. Dat oogenblik blijft bij mij in herinnering. Wat bij de menschen niet mogelijk, niet meer mogelijk werd geacht, was bij God wel mogelijk. Hier was gebedsverhooring. Er was gebeden jaren lang ook voor hem. En een oud man, die het niet beleefd heeft op deze aarde, die een maand te voren van hier was gegaan, had steeds in 't geloof gezegd: hij komt terecht.

En God bracht hem terecht.

Het verlies van het kind werd hem tot winst.

Het offer, dat de ouders moesten brengen, werd tot een zegen.

God overwon en hij werd klein gemaakt, en God verheerlijkte Zijn Naam in het behoud van dezen man.

En toen die verandering — wilt ge plotselinge verandering, al had God reeds lang dat hart toebereid — plaats greep, heeft hij maatschappelijk moeilijke tijden gehad. De oude vrienden verlieten hem. De zaak ging achteruit. God gaf echter uitkomst. En hij werd — dat is leiding Gods geweest naar eigen getuigenis — ingeschakeld in de zaak van de firma La Rivière & Voorhoeve. God heeft Zijn beloften, aan Zijn kinderen gegeven, mede voor hem waar gemaakt.

Het ziekbed, dat eindelijk sterfbed werd, is van langen duur geweest. Doch God de Heere heeft ook toen dit fel bewogen gemoed stil gemaakt, deze onrustige natuur rust gegeven, het sterke karakter overwonnen en heeft hem geleerd alles, alles uit Gods hand te ontvangen.

Het getuigenis op het ziekbed, waar ook donkere oogenblikken zijn doorleefd, en zielestrijd is gekend, en de herinnering van vroeger ook opdook, was dan ook steeds: *het is Gods werk, en het is alleen Zijn genade, waarop ik mij kan neerleggen.*

Bij het laatste bezoek, dat ik hem bracht en wij biddend scheidden, zeide hij vooral te moeten vragen om de blijdschap des geloofs. En op den Paaschdag van dit jaar, vijf dagen vóór zijn heengaan, was het getuigenis: „De Heere is waarlijk opgestaan en is van Simon, — en daarop legde hij nadruk — en is van Simon gezien.”

God zij geprezen voor het werk, ook in dit leven gewrocht, dat zijn Maker nu looft in grooter kracht dan hier beneden.

DE LIER, Mei 1933

DS J. LANGMAN